

Lad solen skinne

Denne historie fandt sted i Zimbabwe.

Solen skinnede, og Lynn løb udenfor for at lege. De andre børn i landsbyen spillede bold. De havde lavet deres egen bold ved at krølle papir sammen og vikle det stramt ind i plastikposer.

Lynn skyndte sig hen for at være med. Men noget fik hende til at standse op.

Under et træ i nærheden sad en pige ved navn Awesome. Nogle af de andre børn pegede på hende og lo. Men Awesome lo ikke. I stedet dækkede hun sit ansigt med hænderne. Store tårer trillede ned ad hendes kinder.

Snart sluttede de andre sig til boldspillet og lod Awesome være.

Lynn kiggede på børnene, der morede sig. Så kiggede hun på Awesome. Hun ønskede at gøre det, Jesus Kristus ville gøre.

»Er du okay?« spurgte Lynn. Hun smilede til Awesome.

Awesome tørrede sine tårer og nikkede.

Lynn samlede to små pinde op og gav den ene til Awesome. »Vil du tegne sammen med mig?«

»Ja da.« Awesome tog imod pinden og tegnede en cirkel i jorden.

»Det ligner en sol,« sagde Lynn. »Solen gør mig altid glad.« Pigerne fnisede, mens de tegnede flere billeder. Lynn kunne godt lide Awesome.

Så fik Lynn en idé. »Har du lyst til at komme i kirke med mig i morgen? Vi synger sange og lærer om Jesus Kristus. Det er virkelig sjovt.«

»Okay,« sagde Awesome. »Lad mig spørge min mor.«

Da Awesome løb afsted for at finde sin mor, blev Lynn lidt nervøs. Hun vidste, at nogle mennesker i området havde negative følelser angående Kirken.

Men snart kom Awesome løbende tilbage. »Min mor sagde ja!« Hun gav Lynn et stort knus. »Jeg fortalte hende, at du er min bedste ven nogensinde!«

Lynn ønskede at gøre som Frelseren ville have gjort.

Næste morgen tog Lynn og Awesome i kirke. Det var en lang gåtur. Lynn lærte Awesome nogle primarysange, mens de gik.

Undervejs så de andre børn, der var på vej i kirke med deres familier. Nogle af dem var dem, der havde været onde mod Awesome.

»Skal de også i kirke?« spurgte Awesome nervøst.

»Bare rolig,« sagde Lynn. »Det skal nok gå.« Lynn bad en lille bøn indeni, om, at de andre ville være søde mod hendes nye ven.

Da de gik ind i Primary, smilede de andre børn til Lynn. Men da de så Awesome, faldede nogle af deres smil. De virkede også lidt bekymrede og nervøse.

Søster Moyo læste et skriftsted. »Således skal jeres lys skinne for mennesker, så de ser jeres gode gerninger og priser jeres fader, som er i himlene.«* Hun kiggede op. »Vi kan dele vores lys ved at vise andre kærlighed. Kan nogen fortælle, hvordan I har hjulpet nogen med at føle sig elsket?«

* Matthæus 5:16

Ingen sagde noget. Nogle af børnene sad uroligt på stolene.

Endelig sagde en af drengene: »Øh, Awesome, vi var ikke særlig søde mod dig. Vi er kedede af, at vi fik dig til at græde. Vil du tilgive os?«

Lynn kiggede på Awesome. Hvad ville hun sige?

Awesome nikkede langsomt. »Ja,« sagde hun. »Jeg tilgiver jer.«

Søster Moyo smilede. »Det var modigt og venligt af jer begge. Jeg ved, at I har gjort Frelseren meget glad.«

Næste dag sad Lynn og Awesome under træet og sang de sange, de havde lært i Primary. Snart hørte de andre børn dem synge og sluttede sig til dem. Musik fyldte luften, mens de alle sang.

Lynn følte, at solen skinnede i hendes hjerte. Hun var taknemmelig for, at hun havde delt Jesus Kristi kærlighed med sin ven. ●

Awesome blev ved med at gå i kirke sammen med Lynn. Senere blev hun døbt!